

בתי הדין לעבודה

בל 002511/05	בית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב - יפו		
תאריך: 10/07/2005	כב' השופטת דוידוב מוטולה סיגל	בפני:	

בעניין:

המערער

רואי ליברמן

ע"י ב"כ עו"ד

נגד

המוסד לביטוח לאומי

המשיב

ברק נבות

ע"י ב"כ עו"ד

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת ועדה רפואית לעררים (להלן גם - "הועדה"), מיום 11.11.04.

מסכת העובדות

2. המערער, יליד 1969, עבד כמאבטח וסייר. ביום 13.10.00 נפגע בתאונת דרכים שהוכרה כתאונת עבודה. כתוצאה מהתאונה החל לסבול מכאבי ראש; טנטון; הפרעות בשמיעה; קשיי מיקוד וראייה; חרדה ומצב נפשי קשה.
3. ביום 23.6.03 התכנסה הועדה מהדרג הראשון, קבעה כי למערער אין נכות מבחינה נוירולוגית ואורטופדית וכן מבחינת א.א.ג. ועיניים, וביקשה חו"ד נוספת של פסיכיאטר. לאחר שהמערער נבדק על ידי פסיכיאטר, התכנסה הועדה בשנית וקבעה - ביום 1.9.03 - כי למערער 30% נכות יציבה בתחום הנפשי, מהם יש לנכות 20% בגין מצב קודם, כך שסך כל נכותו בגין התאונה הינה 10%.
4. ביום 29.12.03 התכנסה הועדה לעררים, עקב ערר המשיב, כאשר ב"כ המערער הדגיש בפתח ישיבה זו כי לא קיבל עד אותו יום את החלטת הועדה מהדרג הראשון, ורק שלושה ימים קודם לכן קיבל זימון לועדה לעררים. הועדה קבעה נכות נפשית בשיעור 10% וביקשה חו"ד נוספת באשר לפגיעה בעיניים ובשמיעה. לאחר ביצוע הבדיקות הנ"ל, הועדה התכנסה בשנית ביום 11.11.04, קבעה כי

אין נכות בעיניים או באוזניים, ופסקה למערער 10% נכות יציבה בתחום הנפשי, ללא ניכוי מצב קודם.

טענות הצדדים

5. ב"כ המערער טען כי משך כל התקופה הארוכה בה טופל עניינו של המערער, לא קיבלו הוא או המערער עותקים מפרוטוקולי הבדיקות השונות שנעשו לו וחוות הדעת שניתנו בעניינו על ידי יועצים בתחומים השונים, באופן שפגע בזכות המערער להגן על עניינו.
6. בנוסף, את החלטת הועדה מדרג ראשון מיום 1.9.03 קיבל לידי המערער רק ביום 11.5.04, במהלך הדיונים בערר המשיב בפני הועדה לעררים, כך שכבר עבר המועד להגשת ערר מטעמו. בנוסף, לא יכול היה להגן על עצמו כראוי בפני הועדה לעררים.
7. המערער מבקש כינוסה של ועדת עררים בהרכב חדש, אשר מולה יונח כל החומר הרפואי, בנוסף לערר שהגיש המוסד וערר שיגיש המערער. כמו כן, מבקש המערער כי הועדה תפנה אותו לבדיקות נוספות על ידי רופא א.א.ג. (שטרם בדק אותו) וכן לבדיקה פסיכיאטרית אישית ומעמיקה שלא בנוכחות הועדה.
8. ב"כ המשיב טען כי הועדה התכנסה בהרכב מלא ונכון, כאשר בפניה עמדו חוות דעת יועצים בתחומי הא.א.ג., עיניים ופסיכיאטריה. למערער נערכה בדיקה מקיפה ויסודית והוא נשלח להתייעצות עם מומחים רפואיים, כאשר כל טענותיו ותלונותיו נשמעו ונבדקו.
9. באשר לטענתו של המערער כי המסמכים לא נשלחו אליו, טוען ב"כ המשיב כי זו טענה "תמוהה", שכן המסמכים נשלחו לפי הכתובת שנתן המערער ("שכונת הקרוואנים אריאל"; הגם שבא כוחו ציין כי כבר אינו מתגורר שם אלא ברחוב), ובנוסף נשלחו העותקים לבא כוחו (הגם שאלו נשלחו, כפי הנראה ולפי החומר שבתיק, רק בדיעבד ולאחר פניית ב"כ המערער לנציבות פניות הציבור של המשיב).

הכרעה

10. לאחר שעיינתי בכתב הערעור, בהחלטת הועדה, בפרוטוקול קדם המשפט ובשאר החומר שבתיק, הגעתי למסקנה כי יש לקבל את הערעור.
11. אין חולק כי בית דין זה מוסמך לדון, בערעורים על החלטות ועדות רפואיות לעררים, בשאלות משפטיות בלבד (סעיף 123 לחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה –

1995 (להלן "החוק"); דב"ע נז/1-50 אורי רשתי – המוסד לביטוח לאומי, עבודה ארצי כרך (2) 198).

12. הטענות בענייננו הן בעלות אופי משפטי – מנהלי, ולפיהן החלטת הועדה מהדרג הראשון, כמו גם חוות הדעת שקדמו לה, לא הגיעה כלל לידי המערער או בא כוחו, ולפיכך נמנעה ממנו האפשרות להגיש ערר, וכן האפשרות להתגונן כדבעי בפני הועדה לעררים (אליה פנה המשיב).

המשיב לא הביא כנגד טענה זו הוכחה כלשהי כי ההחלטות והפרוטוקולים אכן נשלחו, אלא רק טען באופן כוללני כי ההחלטות נשלחו לכתובת שמסר המערער ודי בכך. עם זאת, לא הביא כל ראיה בקשר לכך, ולא הסביר מדוע לא נשלחו העתקים בזמן אמת גם למשרד ב"כ המערער (אשר הודיע מראש, עוד בשנת 2001, כי משרדו מייצג את המערער, ומאז פנה בתלונות ותהיות מדוע עניינו של המערער מתעכב).

13. כאשר החומר הרלבנטי – לרבות החלטת הועדה מהדרג הראשון נשוא הערר - לא היה בפועל בידי המערער ובא כוחו בעת הדיון בערר, והם אף ציינו זאת מראש ובמפורש בפני הועדה בתחילת הדיון, נראה כי הצדק מחייב את החזרת הענין לועדה, לצורך דיון מחודש בערר המשיב, תוך מתן אפשרות למערער ולבא כוחו להציג עמדתם המפורטת בהתבסס על כל החומר (כפי שהגיע לידיהם במהלך הדיון בתיק זה).

14. באשר למתן אפשרות למערער להגיש כיום ערר מטעמו – לכאורה המועד לכך כבר חלף גם בהתחשב במועד המצאת ההחלטה לידי המערער לפי הצהרת בא כוחו (11.5.04); כאשר יכול היה להגיש הערר בשלב ראשון ללא נימוקים, ככל שלא היה בידיו את כל החומר באותו מועד). בנוסף, נושא זה לא נדון עדיין כלל על ידי הנתבע או על ידי ועדת העררים, אלא התבקש לראשונה במסגרת הערעור שהוגש לבית דין זה.

בהתחשב בכך, אין לנו סמכות להאריך את המועד להגשת ערר מטעם המערער על החלטת הועדה מהדרג הראשון. עם זאת, יש לזכור כי ועדה לעררים – לפי תקנה 30 לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), התשס"ז – 1956 – אינה כבולה לנוסח הערר שהוגש בפניה, ורשאית לבטא את ממצאיה אף בהעדר ערעור בנקודה זו או אחרת. לפיכך, כאשר עניינו של המערער ממילא מוחזר לדיון בועדה, וכאשר המערער ובא כוחו יהיו רשאים להציג עמדתם בפניה, הועדה תוכל לדון גם בהשגות המערער על החלטת הועדה מהדרג הראשון, הגם שלא הוגש ערר פורמלי, והגם שאינה מחוייבת בכך.

15. לעניין החלפת הרכב הועדה, כבר נקבע כי:

"דרך המלך של החזרת ענין לועדה רפואית היא החזרתה לועדה שבדקה את המבוטח, ורק במקרים נדירים, בהם עולה חשש של ממש כי הועדה תהא "נעולה" על החלטתה הקודמת, או שהרכבה אינו נאות, מועבר הענין לועדה בהרכב אחר" (דב"ע לב/0-28 שלמה בוסקילה - המוסד לביטוח לאומי פב"ל יב 166; ראו גם דב"ע נא/01-29 מנחם פרנקל - המוסד לביטוח לאומי פד"ע כד 160).

במקרה שלפני, לא מצאתי לנכון להורות על החלפת הרכב הועדה, שהרי כל הפגמים שנטענו על ידי המערער הינם פגמים מנהליים ואינם "אשמת" הועדה עצמה.

16. באשר לדרישת המערער כי הועדה תפנה אותו לבדיקות נוספות – לא מצאתי לנכון להתערב בשיקול דעתה בקשר לכך, והמערער מוזמן להעלות בקשותיו ישירות בפני הועדה.

17. סוף דבר - הערעור מתקבל. עניינו של המערער יוחזר לועדה לצורך דיון מחודש בערר שהגיש המשיב, תוך מתן אפשרות למערער **ובא כוחו** להציג עמדתם בפרוטרוט. המשיב ישלם למערער את הוצאות הערעור, בסך 1,000 ₪ בצירוף מע"מ.

ניתן היום ג' בתמוז, תשס"ה (10 ביולי 2005) בהעדר הצדדים.

דוידוב מוטולה סיגל, שופטת

אורית משולם.